

Nr 145.

Av herr **Lindhagen**, om skrivelse till Konungen angående åstadkommande av ett svenskt initiativ till en vädjan till Amerikas Förenta stater att inträda i det nuvarande folkförbundet och verka för folkfreden m. m.

Det borde vara självklart, att i dessa brydsamma tider den svenska statsmakten av egen självbevarelsedrift och medkänsla med andra bör söka göra vad den kan för att väcka opinion mot det bedrövliga tillståndet och verka för åtgärder, som kunna leda till något avsevärt. Insatser från olika håll för ändamålet böra vara icke blott naturliga och tillåtna utan även förtjänta av beaktande. I strid emot denna uppfattning avslog emellertid första kammaren nyligen med 36 röster mot 35 en av mig väckt interpellation om hänvändelse i nedannämnda avseende till Nordamerikas Förenta stater. Det föreföll mig nämligen vara en naturlig utväg, av vilken mer än andra kunde förväntas någon förändring till det bättre. Denna uppfattning har jag efteråt också funnit delad av många personer av både svensk och utländsk nationalitet. För att, såvitt på svenska riksdagen ankommer, hålla denna fråga vid liv med de ytterligare medel, som stå till buds, tillåter jag mig nu att motionsvis hemställa,

att riksdagen ville anhålla, att regeringen må:

1) rikta någon uppmärksamhet åt den enligt mångas mening för världsfreden och tillkomsten av ett verkligt folkförbund äventyrliga omständigheten, att Nordamerikas mäktiga Förenta stater, som medverkat i kriget och undertecknat fredstraktaten i uttryckligt syfte att verka för folkfreden, sedan draga sig tillbaka och överlämna åt det sönderrivna Europa att ensamt mäka en uppgift, som uppenbarligen är för denna världsdels officiella målsmän oöverkomlig;

2) tillägna sig någon benägenhet att åstadkomma ett initiativ från Sverige eller helst från flera neutrala stater, möjligen ock från det nuvarande folkförbundet, till en vänskaplig vädjan till Nordamerikas Förenta stater

att oförbehållsamt verka åtminstone för presidenten Wilsons ursprungliga program samt att inträda i det nuvarande folkförbundet i syfte att medverka till dess omvandling till ett alla nationer omfattande fredsförbund, som söker sin grundval i gudomliga lagar och ej vidare förankras i en fredstraktat mellan krigförande.

Stockholm den 31 januari 1923.

Carl Lindhagen.